

De forslag til strafnedsættelser, der er foreslået i Straffelovrådets betænkning, har man ikke taget, og desuden har man indført nogle nye skærpelser, som ikke er foreslået af Straffelovrådet. Så man må sige, at der virkelig er sat fingeraftryk i den helt store stil på det forslag, der er her.

Fra Det Radikale Venstres side vil vi sige, at vi synes, det er en glimrende idé at opremse nogle kriterier for, hvad der skal være formildende og skærpene omstændigheder ved straffastsættelsen, som det er foreslået i lovforslaget.

Det synes vi er en god idé. Selv om man selvfølgelig kan sige, at man derved giver domstolene nogle retningslinjer, som de måske synes de godt kunne administrere selv uden at få besked på det fra Folketingets side, så er formålet, som det er beskrevet i Straffelovrådets betænkning, jo netop at gøre strafudmålingerne mere forståelige og mere logiske for folk, som skal bedømme dem ude i det almindelige, virkelige liv. Det vil man kunne komme i møde ved at få disse opremninger af formildende og skærpene omstændigheder.

Kl. 20.15

Det er også for vores vedkommende i orden at justere strafferammerne for noget af den mere moderate kriminalitet, hvis man kan sige det på den måde.

Men vi synes, det er jammerligt at se på de gentagelsesbestemmelser, som er foreslået. 10 års varighed for gentagesskærpelser er ren symbolpolitik, det virker ikke forebyggende, og det virker ikke på nogen måde kurerende på tilbagefaldskriminalitet.

Der er overhovedet ikke nogen antydninger af forslag til, hvad man skal gøre over for de unge, som begår gentagen kriminalitet. Ministeren svarer den 25. november til Ritzaus Bureau, at hun ikke har overvejet andre muligheder end disse gentagelsesbestemmelser. Det synes jeg ærlig talt er for sølle.

Vi bryder os heller ikke om, at man nedsætter alderen fra 18 år til 15 år for, hvornår uret begynder at tælle for den næste form for kriminalitet, hvornår der skal bygges videre i systemet.

Så er der de specifikke strafsærpelser. Straffene er i forvejen høje, og man må forudse, at den højeste tidsbestemte straf på 16 år om få år bliver for lav, fordi man nu allerede går op og bruger andre og nye kriminalitetsformer, som skal have den højeste tidsbestemte straf, som den er i øjeblikket. Jeg forudser, at hvis det her fortsætter, vil der i løbet af få år komme krav om, at den højeste tidsbestemte straf forhøjes fra

16 år til måske 20 år, ellers kommer vi igen til at ramme loftet.

Så vil jeg sige, at nogle af argumenterne for skærpelser er uigennemtænkte. Jeg kan f.eks. nævne trusler mod vidner. Der blev i 1992 indført en temmelig kraftig skærpelse for trusler mod vidner. Strafferammen er nu på 6 år. Der er afsagt et par hundrede domme om trusler mod vidner i den forløbne periode, ingen af dommene har været på over 3 år, så der er masser af plads i den nuværende strafferamme. Gennemsnitsstraffen for trusler mod vidner er i øjeblikket på 5 måneder. At man så forhøjer strafferammen, hvilket ikke er foreslået af Straffelovrådet, synes jeg simpelt hen bare er symbolpolitik, som jeg ikke synes er regeringen værdig.

Vi er også i Det Radikale Venstre imod den antydning af, at man kan indgå handeler. Man fristes jo til at sige, at det så skal være en gennemførelse af regeringens nye mantra om noget for noget, men vi vil gerne have ministeren til at afkræfte, at det er det, der er meningen. Det kan ikke gælde inden for strafferetsplejen. Det håber vi ikke kan være meningen.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne først spørge til høringsfasen. Her har vi ikke problemer med, hvor lang tid der har været til høringen eller andet, men hvordan kan det være, at forsvarsadvokaterne ikke er blevet hørt? I de almindelige høringer om ændringer på strafferetsområdet plejer man at høre ikke kun anklagemyndighed og politi, men også forsvarsadvokaterne, men de optræder ikke på listen over høringsorganisationer, og det undrer mig lidt. Jeg håber, at det simpelt hen er en forglemmelse, som man forhåbentlig vil nå at rette op på.

Som det er fremgået af flere af de andre ordførertaler, har Straffelovrådet jo lavet et stort arbejde. Desværre har det på grund af tidspresset ikke kunnet blive så grundigt, som vi gerne ville have haft.

Desværre har regeringen yderligere ændret temmelig meget fra Straffelovrådets betænkning til det lovforslag, som vi behandler i dag. Der er ændret en del, og der er sat en del skærpelser ind, som ikke har noget med Straffelovrådets betænkning at gøre, som ikke er foreslået af Straffelovrådet.

En af de slemme skærpelser, som flere andre også har været inde på, er hele spørgsmålet om gentagelsesvirkning, som jo ikke har nogen betydning i forhold til ønsket om at forebygge kri-